

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Αρ. 1698. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ ἐν Τροιζίνι Γ. Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐγνώ-
ρισε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὁροθετηθῇ καὶ νὰ διοργανισθῇ
τὸ ἰσχυρικὸν τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὸν προσφορώτερον
ὡς πρὸς τὴν Δημόσιον Οἰκονομίαν τρόπον καὶ
Ἐπειδὴ ἡ ἀνάγκη αὕτη γίνεται καθ' ἐκάστην τόσον
ἐλλειπὸν ἐπαισθητῇ, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔχει χρεῖαν
τῶν μέσων, δι' ὧν νὰ δυνηθῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπικρα-
τείας νὰ ἀπολαύσωσι τὰ καλὰ τὰ πηγάζοντα ἀπὸ τα-
κτικῆς Δημόσιον Οἰκονομίαν ἀκούσας καὶ τὴν γνώμην
τῆς Πανελληνίου, κατ' αὐτὴν

Ψηφίζει.

Ἀρθρον Α.

Ἡ Πελοπόννησος περιλαμβάνει ἑπτὰ Τμήματα.

Τὸ Α σύγκειται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ἀργεῶς, τοῦ
Ναυπλίου, τοῦ Κάτω Ναχαγιέ, καὶ τῆς Κορίνθου· φέρει
ὄνομα, Ἀργολίς.

Τὸ Β ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων, Βοστίτης,
Π. Πατρῶν· φέρει δὲ ὄνομα, Ἀχαΐα.

Τὸ Γ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Γασθούνης, καὶ Πύργου·
φέρει δὲ ὄνομα, Ἡλίδας.

Τὸ Δ ἐκ τῶν τῆς σημερινῆς Ἀρκαδίας, τοῦ Νεοκά-
στρου, τῆς Μοθώνης, καὶ τῆς Κορώνης· φέρει δὲ ὄνομα,
Ἀνω Μεσσηνία.

Τὸ Ε ἐκ τῶν τοῦ Νησίου, Καλαμάτας, Ἐμ-
πλάκων, Ἀνδρουσῆς, Λεονταρίου, Μικρομάνης, καὶ
ἐκ τῆς Δυτικῆς Μάνης· φέρει δὲ ὄνομα, Κάτω Μεσ-
σηνία.

Τὸ ΣΤ ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Μάνης, Μονεμβασίας,
Μιστρά, καὶ Πραστοῦ· φέρει δὲ ὄνομα, Λακωνία.

Τὸ Ζ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Φαναρίου, Καρυταινῆς, Τρι-
φυλιῶν, καὶ Ἀγίου Πέτρου· φέρει δὲ ὄνομα, Ἀρκαδία.

Ἀρθ. Β.

Αἱ νῆσοι περιλαμβάνονται ὁμοίως εἰς ἕξ Τμήματα.

Τὸ Α περιλαμβάνει τὴν Σκιάθον, τὴν Σκόπελον,
τὴν Σκύρον, τὰ Ἡλιοδρόμια, τὰ Ψάρρα, καὶ τὰς παρα-
κειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα, Βόρειοι Σποράδες.

Τὸ Β τὴν Σάμον, Κάλυμνον, Λέρον, Πάτμον,
Ἱκαρίαν, καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα,
Ἀνατολικοὶ Σποράδες.

Τὸ Γ τὴν Ὑδραν, τὰς Σπέτσας, Αἴγινα, Σα-
λαμίνα, καὶ τὰς παρακειμένας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα,
Δυτικοὶ Σποράδες.

Τὸ Δ τὴν Σύρον, Σέριφον, Θερμιά, Τσέα, Ἀν-
δρον, Τήνον, Μήκωνον, καὶ τὰς παρακειμένας νήσους·
φέρει δὲ τὸ ὄνομα, Βόρειοι Κυκλάδες.

Τὸ Ε τὴν Νάξον, Πάρον, Ἴον, Σύκινον, Πολύ-
κανδρον, Μήλον, Κίμην, Σίφνον, καὶ τὰς παρακειμέ-
νας νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα, Κεντρικοὶ Κυκλάδες.

Τὸ ΣΤ περιλαμβάνει τὴν Σαντορήνην, Ἀνάφη, Ἀστύ-
παλαιαν, Κάσσον, Κάργαθον, καὶ τὰς παρακειμένας
νήσους· φέρει δὲ τὸ ὄνομα, Νότιοι Κυκλάδες.

Ἀρθ. Γ.

Παρόμοιος ὁργανισμὸς, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ἀφορῶν
εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, θέλει ἐφαρμολογήσῃ καὶ εἰς τὴν
Στερεάν Ἑλλάδα, καθ' ὅσον ἡ ἐκδασὶς τοῦ πολέμου
ἤθελε τὸ συγχωρήσει.

Τῇ 13 Ἀπριλλίου 1828, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Αρ. 1699. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. Γ' Ψήφισμα τὸ προσδιορίζον τὴν
Διοικητικὴν περιφέρειαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ
σκοπῇ τοῦ ν' ἀπολαύσωσιν, ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον,
οἱ κάτοικοι ἐκάστου Τμήματος τὰ καλὰ νομίμου καὶ
τακτικῆς Δημοσίου Οἰκονομίας

Διατάττει.

Ἀρθρον Γ'.

Θέλουν διορισθῇ ἑκτακτοὶ Ἐπίτροποι εἰς τὰ διάφορα
Τμήματα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀρθ. 2.

Οἱ Ἐπίτροποι οὗτοι, ἐκπληροῦντες τὰς ὁποίας θέλουν
λάβει ὁδηγίας, ὀφείλουν νὰ πληροφορῶσι τὴν Κυβέρνησιν
περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ Τμήματος, εἰς
τὸ ὅποιον θέλουν περιέχεσθαι καὶ διατάττει· ὀφείλουν
δὲ νὰ ἐκτελοῦν ὡσαύτως καὶ τοὺς ὁποίους θέλουν λαμβάνει
διαταγὰς, τὰς ἀφορώσας τὸν ὁργανισμὸν τῶν διαφορῶν
κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας εἰς τὰ ῥηθέντα Τμήματα.

Ἄρθ. 3.

Εἰς ὅσα Τμήματα δὲν ὑπάρχει Προσωρινὸς Διοικητὴς, οἱ Ἐπίτροποι οὗτοι θέλουσι ἐκπληροῦν τὰ χρεὴ του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἀπριλλίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφερθέντες στρατιωτικοὶ

Ἰωάννης Ζαρκαδούλας

N. Ποδάρας Ἀθηναῖος

Γεώργιος Καρούλης

Γεώργιος Ἀρκαδινὸς

Κυριακὸς Τσεσμελῆς

Γ. Κῶστα Μαλάνη ἀπὸ Ξηρόμερον

Χρῆστος Στέργιου

Λινάρδος Γκίκα

Παναγιώτης Ἀντήχου

Ἀναγν.. Ντουμάνης

Στάμος Αὐλωνίτης

Πανάγος Χρυσανθόπουλος

Νικολῆς Θειάσπρος

Γεωργάκης Βάθη

Ἰερόθεος Βούργαρη

Σωτήριος Μούχος

Προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν ἄχρι τῶν δεκαπέντε τοῦ ἐρχομένου Μαΐου εἰς Μέθανα, ὅπου ὁ Συνταγματάρχης Φαβιέρρος θέλει κάμει τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτοὺς ἐπιθεώρησιν, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς εὐρὴ ἀναγομένους εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἀπομάχων, θέλει ἀναφερθῇ περὶ αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει φροντίσει νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ ἀναλόγως τῶν ἀπερασμένων τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῶν σωματικῶν αὐτῶν δυνάμεων.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 17 Ἀπριλλίου 1828.

Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον

A. ΜΑΥΡΟΚΟΡΛΑΤΟΣ.

K. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 17 Ἀπριλλίου.

Μετὰ τὴν ἐκ Χίου ἀναχώρησιν τῶν ἡμετέρων καὶ τὴν ἀναστάτῳσιν ὅλων τῶν κατοίκων ἐκείνης τῆς ἀξιοδακρύλου πόλεως, οἱ Τούρκοι ἐνθαρρυνθέντες ἀπὸ τὸ εὐτυχὲς δι' αὐτοὺς τοῦτο συμβεβηκὸς ἐπεχείρησαν νὰ προετοιμάζωνται μετὰ σπουδῆς καὶ κατὰ τῆς Σάμου. Ὅθεν κατεσκευάσθησαν εἰς Τσεσμεν, Κοσάντασι καὶ ἄλλα παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας ἱκανὰ κωπὴρη πλοῖα, ἐπιτήδεια εἰς ἀποβιβάσμον στρατευμάτων. Εἰς Σιατζίκι (Κολοφῶνα) ἔχον συναχθῇ ἕως 8,000 στρατεύματα, καὶ εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα ἤθελον δοκιμάσει καὶ ἀπώδασιν κατὰ τῆς Σάμου, ἐὰν ἡ αἰφνίδιος ἐμφάνισις εἰς τὰ παράλια ἐκείνα τοῦ Ναυάρχου Μιαούλη δὲν ἤθελεν ἐκπλήξει τοὺς ἐχθροὺς καὶ προλάβει τὰ κινήματά των. Φαίνεται ὅμως ὅτι μὲ ὄχι ὀλιγοτέραν ἐπιμονὴν οἱ ἐχθροὶ ἐξακολουθοῦν τὰς κατ' ἐκείνης τῆς νήσου προπαρασκευὰς των.

Σημεῖον τῆς ἀβεβαιότητος τῶν Τούρκων εἰς τὰ κατὰ τῆς Σάμου κινήματά των εἶναι ὅτι πάντοτε πρὸ τῆς ἐπι-

χειρήσεώς των ἐπρότειναν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ἐκείνης νὰ συνδιαλλαγῶσι μετὰ τῆς Πόρτας. Καὶ τὸ δὲ συνέβη τὸ αὐτό. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου ὁ ἑξαρχος ἐφωδιασμένος μὲ Πατριαρχικὰ γράμματα ἐστάλμην εἰς Σάμον διὰ νὰ προτείνῃ ἀμνηστία καὶ ὁκνητῇ ἀτέλειαν εἰς τοὺς κατοίκους ἐκείνης τῆς Σάμου. Ἀλλ' ὁ καλὸς Τουρκαπόστολος δὲν ἐτάλμητε καὶ ὑπάγῃ ἐκεῖ, ἀλλ' εὗρεν ἄλλεν μιὰν καλόγηρον διὰ ἐκτελέσει τὸ ἄτιμον τοῦτο ἔργον, ὅστις ἔλαβε παρὰ τῶν Σαμίων τὴν αὐτὴν ἀπόκρισιν, ἥ ὅποια ἐδόθη πάντοτε εἰς τὰ δόλια προβλήματα τοῦ Σουλτάνου.

Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Πατρικίων τῆς Ἀγγλίας τῇ συνεδριάσει τῆς 11 τοῦ Φεβρουαρίου ὁ Κύριος Καναρδὸν ἔκαμε τὴν πρότασιν τοῦ νὰ ζητηθῶν νὰ κεινποιοθῶν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφερόντα τὴν ναυμαχίαν τοῦ Νεοκάστρου, τευτέστιν αἱ παρὰ τὴν Κυβερνήσεων ἀπεστάλμεναι πρὸς τοὺς οἰκείους Ναυάρχους ὁδηγίαι, καὶ αἱ περὶ τὴν ναυμαχίαν ἀνμφοσέμεναι ἐπιστολαὶ τοῦ Κυρίου Ε. Κοδριγκτῶνος.

Μετὰ τινὰ συνδιάλεξιν περὶ τοῦ δικαίου τῆς παρεμβάσεως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Κύριος Δυδλερ ἀντέστη εἰς τὴν πρότασιν, λέγων ὅτι τὰ περὶ τῶν ὁλοκληρῶν ἔγγραφα συγκροτοῦν μετὰ πολλῶν ἄλλων ἓνα ὁγκώδη τόμον, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιασθῶσι χωρὶς νὰ καταπατηθῇ τὸ μυστικὸν τῶν συνδιαπραγματεύσεων αἵτινες δὲν ἐτελείωσαν ἀκόμη.

Ὁμιλεῖ ἔπειτα ὁ δυνεξ Οὐέλλιγκτων, καὶ ὁμολογεῖ ὅτι ὁ σκοπὸς του εἶναι νὰ ἐκπληρώσῃ κατὰ γράμμα τὸ Πρωτόκολλον καὶ τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. "Ἐπαναλέγω, Κύριοι, σκοπῶ νὰ δώσω εἰς τὴν Συνθήκην ταύτην τὴν ἐντελὴ καὶ ὁλόκληρον ἐκπλήρωσιν τῆς. Ὁ εὐγενὴς δυνεξ ἐξομολογεῖται ὅτι τὸ Πρωτόκολλον δὲν παρουσίῃζε, πρὸς κατόρθωσιν τῆς εἰρηνοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὰ αὐτὰ μέσα μὲ τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, ἀλλὰ χωρὶς νὰ συγκρίνῃ τὰ δύο μέτρα, ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ ὅτι θέλει ἐκτελέσει κατὰ γράμμα τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. "Πολλὰ ἐλέχθησαν περὶ τοῦ δικαίου τῆς παρεμβάσεως, ἥδη δὲ στοχαζομαι ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν θέλει φανῇ ὅτι ἡ παρέμβασις ἦτο ἀναγκαία. Ἀλλ' ὅμως θέλω εἰπεῖ ὅτι ὁ γενικὸς κανὼν ἐπρεπε νὰ εἶναι ἡ μὴ παρέμβασις, καὶ ὅτι ἡ παρέμβασις εἶναι ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος. Αὕτη ἡ ἀρχή, Κύριοι, εἶναι βεβαιότερα πάσης ἄλλης, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς εἰς τὴν πολιτικὴν τούτου τοῦ τόπου. Ὁ εὐγενὴς δυνεξ ὁμολογεῖ ἐντελῶς ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου δὲν ὑπῆρξεν ἔργον τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν δύναται νὰ δημοσιεύσῃ τὰ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενα ἔγγραφα πρὸ τοῦ νὰ λάβῃ τέλος τὰ πάντα.

Ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς τῆς διευθυνθείσης ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς ἀπόκρισιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου.

"Ἡ Συνθήκη, τὴν ὅποιαν ἡ Τριετής Μεγαλειότης συνυπέγραψε μετὰ δύο μεγάλων Δυνάμεων, ἀπαγγέλλεται εἰς τὴν Γαλλίαν ὅτι ἡ εἰρήνη ἀμείνη, τὴν ὅποιαν αὐτὴ εὐτυχῶς ἀπολαμβάνει, δὲν θέλει ἐπ' αὐτῇ ἐπιτελεῖσθαι πολὺ καιρὸν εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη.

« Διὰ τὴν θεοῖα τέλος πάντων ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα
 ὡς παράδειγμα διαφόρων μεγάλων ἐπικρατειῶν,
 αἱ αὐτὴν, ἀφοῦ ἀπήντησαν ὅχι ὀλιγώτερον φονικούς
 πολέμους, συγκατένευσαν κατὰ διαφόρους καιροὺς εἰς
 μεγάλην δυσίας, δὲν θέλει ἀντισταθῇ εἰς τὴν μεσιτείαν
 τῶν τῶν εἰρηνοποιῶν καὶ ἀφελικερδῶν Ἑγεμόνων· αἱ
 σημαῖαι των, ἡνωμένοι ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐν τῇ
 μάχῃ τοῦ Νεοκάστρου ἀποκλήθεισης κοινῆς δόξης, θέλουν
 σπᾶναι τὰς ἀνα δυστυχούς ἔθνευς διδαγμένου ἀπὸ
 τῆς γαλλοῦσας νὰ δευχθῇ ἄξιον τοῦ τόπου, τὸν
 εὐνοῦν νὰ κατέχη, καὶ ὁ ὁποῖος ἐζητήθη δι
 αὐτὸν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φιλανθρωπίαν. »
 (Εφ. τῶν Ἰον. Νήσων.)

Διατριβὴ Δευτέρα.

Ἀπεδείχθη ἀποχεώντως, ὡς ἀγαπητοὶ συμπολίται, εἰς τὴν
 πρώτην διατριβὴν ὅτι ἡ γλῶσσα εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν
 ἐκείνου ἔθνους, καὶ τὸ διαμορφοῦν ὄργανον τοῦ κοινωνικοῦ
 αἵματος τὰ ἦθη [Γενικ. Ἐφημ. φύλλ. 21]. Ἐκ τούτων
 λαπὼν συμπεραίνεται ἐναργέστατα ὅτι, ἐὰν θέλωμεν νὰ
 διατηρήσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν ἡμῶν ἔθνος, τὸ ὁποῖον οὔτε ὁ
 πολυχρόνιος σιδηροῦς τῶν τυράννων ζυγὸς, οὔτε τὰ ἀνυπέ-
 ρβλητα πρὸ ὀλίγου δευνὰ ἐδυνήθησαν νὰ τὸ καταπολεμήσωσιν,
 ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν καταστροφῶν τοῦ διέμεινε παραδόξως
 ἀκαταμάχητον· ἐὰν, λέγω, θέλωμεν νὰ διασώσωμεν τὸ
 Ἑλληνικὸν ἡμῶν ἔθνος, τὸ ὑπερενδοξότατον καὶ πρᾶγμα,
 καὶ ἵημα· ἐὰν θέλωμεν νὰ καθιδρύσωμεν τὴν πολιτείαν
 ἡμῶν Ἑλληνικήν, ἐποικοδομοῦντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πατρῴας
 ἀφῆς, ὡς ἐπὶ πρωτογόνων καὶ ἀδιασείστων βάσεων·
 ἐὰν θέλωμεν νὰ λάβωσι τὰ ἦθη ἡμῶν Ἑλληνικὴν διαμόρ-
 φωσιν, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶμεν ἄξιοι τῆς ὑπερλάμπρου
 δόξης τῶν αἰοιδίμων ἐκείνων προγόνων μας, ἀνάγκη πᾶσα
 εὐ καταβάλλωμεν ἀκάματον ἐπιμέλειαν εἰς ἐπίκτησιν
 τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν γλώσσης. Ἡ γλῶσσα αὕτη εἶναι
 αἰὲν, ὅτινες ὑπάρχουσι τὸ ἀεχέτυπον τῆς ἀρετῆς,
 καὶ τὸ πρωτότυπον τῆς σοφίας. Ἡ γλῶσσα αὕτη φυλάττει
 δι' ἡμᾶς, πλουσιωτάτους θησαυροὺς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας,
 καὶ εἶναι ἐτοίμη νὰ μᾶς τοὺς προσφέρῃ, ἀρκεῖ μόνον νὰ
 συγχάσωμεν ἐμφρόνως εἰς τὰ μεγαλοπρεπῆ αὐτῆς ἀνακλόγια,
 διὰ νὰ κίμνωμεν μετ' αὐτῆς ἐλευθέρως ἐλευθέρως τὰς
 ἐπιτηδεύσεις. Ἡ γλῶσσα αὕτη εἶναι παράδεισος εὐρυχωρό-
 ταις καὶ εὐανθέστατος, ἐπιδεξιῶς πεφυτευμένος ὑπὸ
 δεξιῶν ἀνδρῶν φιλοκάλων· τὰ δὲ εὐωσμώτατα αὐτοῦ ἄνθη
 καὶ τοὺς ὀρειοτάτους καρποὺς νὰ ἀπολαύσωμεν δὲν
 ἐνέμεθα, πρὶν μάθωμεν νὰ ἀνοίγωμεν τὰς εὐμηχάνους
 αὐτοῦ πύλας. Οὐδὲ μία ἄλλη τῶν ἐπὶ γῆς γλωσσῶν, ὡς
 φημι ὁμογενεῖς, πλουτεῖ τοιαύτῃ τῆς ἠθικῆς παραγέλματι,
 ὥς ἡ Ἑλληνική. Εἰς αὐτὴν εἶναι συγγεγραμμένοι αἱ
 δεινὰ τοῦ Δείου Σωκράτους νοησεῖαι, τοῦ Πυθαγόρου,
 τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τῶν Στωϊκῶν, καὶ
 τῶν ἄλλων δεσποσίων νόων! νοησεῖαι, ἱκαναὶ νὰ
 μαρτυρῶσιν ἀριστοτέχνως καὶ τὸν ἠθικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν
 αἵματος· εἰς αὐτὴν, κατὰ Δείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους
 τοῦ Δεωδωροῦ Ἰησοῦ Ἠθική, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.
 Τὰ συγγράμματα τῶν προγόνων μας εἶναι οἱ φωτίσαντες
 τὸν σήμερον ἐλευθερὰ ἔθνη φωστῆρες. Αὐτὰ μεταφράζοντες
 εἰς τὰς ἰδίας τῶν γλωσσῶν, καὶ ὑπ' αὐτῶν ὀδηγούμενοι
 οἱ πεπαιδευμένοι λαοὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς σοφίας,

τῆς δόξης, καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν προγόνων μας. Τὰς
 διδασκαλίας τῶν προπατόρων μας θεμέλια τῶν πολιτειῶν
 τῶν οἱ λαοὶ εὔτει μεταχειρίζονται, προβαίνουσι θαυμασίως
 εἰς τὸ σκοπιμώτατον τέλος τῆς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας, διὰ
 τὸ ὁποῖον ἡ ἀγαθοποιὸς χεὶρ τοῦ ὑψίστου τὸν ἄνθρωπον ἐπλα-
 σεν [Ἰδε καὶ προλεγ. Κοραῖ εἰς τὰ Ἀπομν. Ξενοφ. Σελι μδ].

Ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν σοφῶν Εὐρωπαίων, τοὺς ὁμογενεῖς
 των εἰς τὸ νὰ μαθάνωσι τὴν Ἑλληνικὴν ἡμῶν γλῶσσαν
 προτρέποντες, μαρτυροῦσι περὶ αὐτῆς. « Διὰ τὸ συμφέρον
 » μας, καὶ δι' εὐγνωμοσύνην ὀφείλομεν νὰ σπουδάζωμεν
 » τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν διότι αὕτη ἠποτελέσσει τοὺς
 » μεγάλους ἡμῶν ποιητὰς καὶ ῥήτορας [...]. » Ἄλλοι δὲ
 « Ἡ τῶν Ἑλλήνων γλῶσσα πάντοτε ὑπῆρξε, καὶ μέλλει
 » νὰ ὑπάρξῃ διὰ παντὸς ἡ πηγὴ τῆς αἰσθήσεως τοῦ καλοῦ·
 » ἐξ αὐτῆς πρέπει νὰ ἐξαντλῇ ὅλας τὰς γνώσεις, ὅστις
 » θέλει νὰ ἀναδῇ ἐπὶ τὴν ἀεχὴν των. Ῥητορία, Ποιητικὴ
 » Ἱστορία, Φιλοσοφία, Ἱατρικὴ, ὅλαι αὗται αἱ ἐπιστήμαι
 » καὶ τέχναι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐνυπάρχουσι,
 » καὶ παρ' ὀλίγον εἶναι τετελειωποιημέναι· διὸ καὶ εἰς αὐ-
 » τὴν ὀφείλομεν νὰ προστρέξωμεν διὰ νὰ τὰς ζητήσωμεν [...]. »

Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀναξιοπᾶθεια εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας;
 δὲν εἶναι αἰσχύνῃ ἐπονείδιστος τὸ νὰ παραμελῶμεν τὴν
 πάτριον ἡμῶν γλῶσσαν; καὶ γλῶσσαν τοιαύτην, ἥτις
 ἀποτελεῖ τοὺς μεγάλους ποιητὰς, τοὺς ὑψηλοὺς ῥήτορας
 καὶ τοὺς βαθεῖς σοφοὺς τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν; ὅστις
 εἶναι ἡ πηγὴ τῆς αἰσθήσεως τοῦ καλοῦ ἐκ τῆς ὁποίας
 πηγάζοντα ἀενάως ὅλα ὅλων ἐν γένει τῶν τεχνῶν καὶ
 ἐπιστημῶν, αὐτῆς τῆς φιλοσοφίας τὰ καλὰ, διασχεύονται
 ἀφθόνως εἰς τοὺς πεπαιδευμένους λαοὺς; γλῶσσαν, τὴν
 ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ σοφοὶ Εὐρωπαῖοι κατὰ χρεὸς μαθάνουσι,
 ζητοῦντες εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς τέχνας, ὅλας τὰς ἐπιστήμας,
 αὐτῆς τῆς ὑψηλῆς Ἠθικῆς τοὺς πολυτίμους μαργαρίτας,
 ὡς εἰς προκαταρκτικὴν πηγὴν ἀνεξάντλητον;

Ἀλλὰ τὸ ἀτέπημα ἐστὶ μᾶλλον ἐπαυξάνει, καὶ τὸ
 ἀμάρτημα πάντῃ ἀσύγνωστον ἀποκαθίσταται, ἐὰν τὴν
 ἀπαλὴν νεολαίαν μας, συγκεϊμένην ὑπὸ δεκαετῶν παιδων,
 καὶ δεκαπενταετῶν μειρακίσκων, εἴτινες οὔτε τὴν πάτριον
 γλῶσσαν των γνωρίζουσιν, οὔτε ἠθικὴν διαμόρφωσιν εἰσέτι
 ἔχουσιν, οὔτε τὰ τῆς ἀγιοτάτης ἡμῶν θρησκείας δόγματα,
 καθ' ὅσον ἀνήκει, ἐμνήθησαν, ἐὰν τὴν νεολαίαν μας ταύτην
 εἰς ἀλλογλώσσους διαπιστεύσωμεν διὰ νὰ τὴν διδάσκωσι
 ξένας γλώσσας (Ἰδε Γεν. Ἐφημ. φύλλ. 15)!!! Καὶ ὅταν τὸ
 διαμορφοῦν ὄργανον τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου τὰ ἦθη εἶναι
 ἡ γλῶσσα· ὅταν αὕτη, κατὰ τὸν συνετὸν Κοραῖν, ἡ μᾶλλον
 κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ὅταν αὕτη τὰ κανονίζῃ, ὁποῖαν,
 πασακαλῶ, διαμόρφωσιν, ὁποῖον κανονισμὸν μέλλουν νὰ
 λάβωσι τὰ ἦθη τοιούτων τρυφερῶν παιδων, ἀλοεθνῇ γλῶσσαν
 διδασκομένων; Ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν εἶναι εἰσέτι ἀδιαλύπτως,
 καὶ ἐπομένως πανδεχῆς, ἐπιτήδειος νὰ δέχεται ὁποιανδήποτε
 διαλύπωσιν κάμνωσιν ἐπ' αὐτοῦ αἱ προσβολαὶ τῆς ξέ-
 νης γλώσσης. Ὡστε τὰ μαθήματα αὐτῆς, βαθέως εἰς τὴν

(*) Que [la langue grecque] nous devons cultiver par in-
 teret et par reconnaissance, puis qu'elle a formé nos plus
 grands orateurs et nos plus grands poètes. — J. Pichon.

(**) La Grèce a toujours été, et sera toujours la source
 du bon goût: c'est là qu'il faut puiser toutes les connois-
 sances, si l'on veut remonter jusqu'à leur origine. Elo-
 quence, poésie, histoire, philosophie, médecine, c'est dans
 la Grèce que toutes ces sciences et tous ces arts se sont for-
 més, et pour la plupart perfectionnés, et c'est là qu'il faut
 les aller chercher. — Rollin.

παιδικὸν ἐκέφαλον ἐγχαρτίζομενα, μέλλουν νὰ διαφθείρωσι τὴν οὕτω πως ἀθλίως διδαχθησομένην Ἑλληνικὴν νεολαίαν, καὶ νὰ παραμορφώσωσιν αὐτὴν, ὥστε νὰ μὴ φέρῃ οὔτε Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, οὔτε τὸν τῆς ὁποίας μανθάνει γλώσσης, ἀλλ' ἀναμφισβότως μέλλει νὰ ἀποκατασταθῇ ὡς ἄμορφον! Καθότι, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν γονέων εἰς τοὺς τοιοῦτους παῖδας ἐμπνεόμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ κλίματος ἐμφυόμενα ἦθῃ, ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτῆρ, καὶ ἡ θρησκεία μέλλουν ἀφεύκτως νὰ διαφθείρωνται ὑπὸ ἄλλων ἀσυνήθων ἠθῶν, ἐμπνεομένων εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς ξένης γλώσσης· αὐτὰ δὲ πάλιν ὑπὸ τῶν πατρίων ἠθῶν καὶ ὑπὸ τοῦ κλίματος ἀντιπολεμούμενα, καὶ οὐδέποτε καταπολεμούμενα, μὴ ἀμφισβάζωμεν ὅτι μέλλουν νὰ ἀναδείξωσι τὴν νεολαίαν ταύτην οὔτε Ἑλληνικὴν, οὔτε Γαλλικὴν, ἢ τοιαύτην, ὁποία εἶναι ἡ διδασκεμένη εἰς αὐτὴν ξένῃ γλώσσᾳ, ἀλλ' αὐτοχρῆμα Ὀμηρικὴν χίμαιραν, καὶ ἐλῶσιον ἄχθος ἀρεύρης.

Μὴ λοιπὸν, ἀγαπητοὶ συμπολίται, μὴ, δι' ἀγάπην Θεοῦ, μὴ θελήσητε νὰ διαφθαρεύσιν ἐπὶ τοσοῦτον τὰ ἦθῃ τῶν παιδῶν σας, παραδίδοντες αὐτοὺς ἄωρα εἰς ἀλλογλώσσους διδασκάλους, διὰ νὰ μάθωσι ξένας γλώσσας, πρὶν μάθωσι τὴν μητρικὴν των, πρὶν στηριχθῶσιν εἰς τὴν θρησκείαν των, πρὶν διαπλασθῶσι τὰ ἦθῃ των. Τὴν διαφθορὰν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐξ ἀνάγκης μέλλουν νὰ πάθωσι τὰ φίλτατα τέκνα σας, ἂν δεκαετῇ καὶ δεκαπενταετῇ εἰς ἀλλοεθνεῖς χεῖρας τὰ διαπιστεύσητε πρὸς ἄκαιρον μάθησιν γλωσσῶν ξένων, τὴν φωνάζει ὁ σεβαστὸς γέρον Κοραΐς καὶ πρὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος τοῦ κατὰ τῆς τυραννίας, τὴν φωνάζουσιν ἤδη καὶ αὐτοὶ οἱ φιλόφρονες Εὐρωπαῖοι, οἵτινες θέλοντες νὰ μᾶς προφυλάξωσιν, ὥστε νὰ μὴν ἐκτραχηλισθῶμεν εἰς τὸ βαθύτατον τοῦτο βάραθρον τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς, λέγουσιν ἐμφρονέστατα περὶ τῶν Ἑλληνικῶν νέων τῶν εἰς χεῖρας ἀλλοεθνῶν, καὶ ἀλλοεθνῶν φίλων, διαπεπαιδευμένων πρὸς ἐκπαίδευσιν.

“Παρόμοιοι μὲ φυτὰ μεταφυτευμένα εἰς ἄλλην γῆν, καθ' ὃν χρόνον δύναντ' εὐκόλως νὰ δεχθῶσι τοὺς τύπους παντὸς κλίματος, ἐνεπιστεύθησαν εἰς φίλους, οἱ ὅποιοι δείχνουσι πᾶσαν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ αὐτῶν· ἀλλ' αὐτοὶ οὗτοι [οἱ φίλοι] θέλουσι μεταβάλλει τὴν φύσιν καὶ τὸν πατριωτικὸν τύπον τούτων τῶν νέων (Γεν. Ἐφημ. Ἀρ. 58 Σελ. 4).”, “Ὡστε οὐτ' ἐλαχίστη ἀμφισβόλια μένει εἰς τοὺς γονεῖς περὶ τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς τῶν παιδῶν των, ὅταν εἰς τοιαύτην εὐπλαστον ἡλικίαν πρὸς ἀλλογλώσσους τοὺς διαπιστεύσωσι· βεβαιότεροι δὲ ἂν εἶναι εἰς ταύτην τὴν ἀλήθειαν, παρ' ὅτι ἤδη ἀναπνέουσιν. Ἡ ξένῃ γλώσσᾳ, τὴν ὁποίαν ἡ νεολαία μας διδάχθη, πρὶν μάθῃ τὴν ἰδικήν της, μέλλει νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς αὐτὴν μητρικὴ· ταύτην ἡ νεολαία μέλλει νὰ μεταχειρίζεται πρὸς ἑκφράσιν τῶν ἰδεῶν της, ὡς τὸ βλέπομεν πραγματικῶς εἰς πολλοὺς τῶν ἡμετέρων, οἵτινες αἰσχυρόμενοι, φαίνεται, νὰ λαλῶσι τὴν πατρίαν γλώσσάν των, τὸ ἔχουσι καύχημά των μέγαν νὰ μεταχειρίζονται εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους συνδιαλέξεις των ξένῃ τινὶ γλώσσᾳ· εἰδὲ ποτε ἐξ ἀνάγκης καταδεχθῶσι νὰ λαλήσωσι τὴν Ἑλληνικὴν, καὶ τότε φιλοτιμοῦνται νὰ παρενέωσιν ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλόγλωσσα λεξείδια. “Ὡστε, ἐπειδὴ ἡ γλώσσα εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν ἐκάστου ἔθνους, ἐπειδὴ αὕτη διαμορφώνει τὰ ἦθῃ μεταβάλλουσα καὶ φύσιν τῆς νεολαίας καὶ πατριωτικὸν τύπον, ἔπεται ἀναντιρρήτως

ὅτι, ἐὰν συγχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ διδάσκηται νεολαία μας ξένας γλώσσας, πρὶν μάθῃ τὴν μητρικὴν τὴν πρὶν διαμορφωθῇ τὰ ἦθῃ της, ἔπεται, λέγω, ὅτι δυστυχὲς ἡμῶν ἔθνος μέλλει νὰ κατακερματισθῇ εἰς τόσα ἐθνίδια, ὅσαι καὶ αἱ ξέναι γλώσσαι, ἐκάστην τὴν ὁποίαν πρωτοδιδάχθῃ ὡς μητρικὴν τῆς ἢ κατὰ τόπον Ἑλληνικὴν νεολαία.

“Ὅτι δὲ ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶναι ἀναντιρρήτος, ἀκούσαν καὶ φιλανθρώπους Εὐρωπαῖους, οἵτινες τὴν διαπιστεύουσιν.”
“Οἱ νέοι οὗτοι σπουδασταὶ, πάλιν τὸ λέγω, ὅταν εὐρίσκονται εἰς Ἑλβετίαν, Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, θέλουσιν εὐδοκιμήσει κάλλιστα ὡς πρὸς τὴν παιδείαν καὶ ἀνατροφὴν τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' ὅταν μετακαλεσθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των (μὴ τὸ ἀμφισβάζωμεν), ἀντ' Ἑλλήνων θέλουσιν εἶσθαι Γερμανοὶ, Γάλλοι, καὶ Ἀγγλοὶ, ξένοι σχεδὸν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος, καὶ ἀνίστασθαι νὰ ἐννοῶν καὶ νὰ ἐννοῶνται ἀπ' αὐτὸ (Γεν. Ἐφημ. Ἀρ. 58 Σελ. 4).”,

Καὶ οὗτοι μὲν οἱ εἰς Εὐρώπην σπουδάζοντες νέοι μάλλον ἐπιστρέφουσι Γάλλοι, Ἑλβετοὶ, Ἀγγλοὶ κτλ. (διότι ἐγὼ φρονῶ ὅτι μέλλουν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ πατρίδιον ἑδαφος ὅχι τοιοῦτοι, ἀλλ' ἀηδὲς τι καὶ ἄχρηστον κράμα συγκεκρασμένον ἐξ Ἑλλήνων, καὶ ἐκ τοῦ ἔθνους, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἀνατρεφόμενοι σπουδάζουσι). Οἱ δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ξένας γλώσσας μανθάνοντες, πρὶν διδάσκηται τὴν ἰδικήν των, μέλλουν νὰ παραμορφωθῶσιν, ὡς προαπαιτεῖται, ὅχι εἰς Ἀγγλοὺς, Γάλλους, ἢ Ἑλβετοὺς, ἀλλ' εἰς νοθογέννητα ἐξαμδλώματα. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ σοφὸς Ῥώσος κατηγορεῖ εἰς τὸ Πολιτικόν του Συνάλλαγμα τὸν μέγαν Πέτρον, διότι προσκαλέσας εἰς τὴν ἐπικράτειάν του πεπαιδευμένους Γερμανοὺς ἐδίδασκε τῆς Ῥωσσίας τὴν νεολαίαν τὴν Γερμανικὴν γλώσσαν.

Ἐκ τούτων λοιπὸν συνάγεται ἐναργῶς ὅτι ἡ ἐκθεὶς Ἀποκαλύψας τοῦ κυρίου ἡμῶν θρησκείας, τῆς ὁποίας νὰ φυλάττομεν τὰς προκαταρκτικὰς ἀρχὰς ἀναλλοίωτον, ἡ Ἑλληνικὴ ἡμῶν γλώσσα, τὸ πατρίδιον ζηλωτῶν κειμήλιον καὶ ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτῆρ, ὁ ταυτοσήμαντος μὲ τὰς ἀρετῶν τὰ θεϊοτάτα ὀνόματα [*], ταῦτα πάντα τὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς δεδονημένα ἐντάλματα πλεονεκτήματα, ὁποῖα διὰ θείας βέβαια ἐνισχύσεως ἐδυνήθημεν ἐν μέσῳ τῆς θροστογυῖς τυραννίας νὰ τὰ διατηρήσωμεν καθ' ὅσον ἐνδέχεται, τὰ θεῖα, λέγω, ταῦτα δωρήματα θρησκείας, γλώσσας, καὶ ἐθνικὸν χαρακτῆρ, ἐπαπειλοῦνται νὰ παραχαραχθῶσι, καὶ ἐπομένως τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐξουθενωθῇ, ἐπαπειλούμεθα δηλονότι νὰ πάθωμεν ἤδη τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας μας, ὅ,τι οὐτ' αὐτοὶ πολυετῆς τῆς τυραννίας ζυγὸς ἐδυνήθη νὰ μᾶς κέρσῃ ἐὰν ἡ νεολαία μας, πρὶν μνηθῇ καλῶς τὴν θρησκείαν τὴν πρὶν μάθῃ τὴν γλώσσάν της, πρὶν διαμορφωθῇ τὰ ἦθῃ της, δοθῇ εἰς μάθησιν γλωσσῶν ξένων.

Τῇ 20 Μαρτίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ παλῖτης

Κωνσταντῖνος Λοσκ

[*] Ὅτι τοιοῦτος εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτῆρ, μέλλει νὰ ἀποδειχθῇ ἐκ ἀμείνων ἐπομένην διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.